

LOKALKA

6.

KOUZLO SLOVA

Zaslechneš vebyšejný slovo,
tak třeba - kytku.
Ty ho snad překlídneš,
ale věř
pár slabik-to je snítka
veníci nebo pouze krásná.

Ty snad to slovo sbejdeš
a já se zastavím.
Je to snad růže? Nebo kepratina?
Te je přece fuk.
Ale já vím:
Překlídneut kytku není paina.

KOULA

DRSNĚJ KRAJ

Zapomenutá končina, zapomenutej kraj. Jenej vítr se svededně prohání
vzpěvujíc své pianě mlčenlivé krajině. Každý krek si připadá jako že ne-
be velající zhesvěsccení a přeste jou dál.

Ptám se sám sebe před, před tady kleučím tak sám, vítr se do mne epí-
rá jako by se snažil zadržet mé kreky. S úpernou vytrvalemstí mu vzšerují,
valím ho před sebou, padám do něho a řvu mu do tváře: Kašlu na všechno,
rezumiš na všechno, na svět na lidi, na tebe, sám na sebe, kašlu, kašlu,
sám tebe šesti!

Děním se těch slov, kde se to vo mě bere, te pokrédání a ta nenávisť.
Zadínám se bát sám sebe. Jak je to možné že má nálada se tak změnila.
Člověče neblázní! Dívej se kolem sebe, musíš peckepit ,musíš vždyť nejai
sám, před preklínáš celý svět. Vždyť on za nic nemůže. Zamysli se sám nad
nad sebou...

A najednou strnu, kde mi to povídá jak blázen se rozklídím kolem.
Nic jonej vítr, že by snad on...

Jeden poutník který nějakou náhodou zabloudiv do toho kraje se zaste-
vil a nechápavě zavrtěl hlavou. Po pláni pobíhal klevíček a křičel nesmyslné
slovo do větru,, já sám brácho, já nejsem sám...!" Nemohl chápat, asi by
nerozuměl. M/s brácho se stal vítr...Teuláme se spolu a devádíme jako
šesti. Snad nevěříte ale je nám O.K.

MURY

.....
DOKÁZAL SE UČINIT JEDNOU RUKOU - NATAŽENOU....
.....

Nejlepší zkouškou, umíte-li v lese žít je rozdělování ohně. Dovedeš-li 30 dnů za sebou rozdělat 30 druhů ohně a postašá ti k tomu 30 zápalek, pak o sobě můžeš prohlásit že jsi zálesák, neboť to potvrzuje, že máš mnoholetou zkušenost a se zdarem umíš vyvázat z obtížných situací.

E.T. STON

NEZNÁMÉ KAMARÁDCE

Byl to krásný večer
 budu vzpomínat
 a ty asi taky
 ale bez sentimentu
 na ten jsme přece jen ještě mladí
 i když máme už leccos za sebou
 snad právě proto jsme si tak rozuměli
 bez zbytečných slov
 a přece jsme si neřekli jména
 ani nevyměnili adresy
 nevím proč
 ale muselo to tak být
 přece jen přiznám-líbila ses mi
 a dokázal bych tě mít asi rád

nezapírej
 ty mne taky
 a oba
 známe ta místa
 Kde bychom se mohli setkat
 Ale prosím Tě
 nejezdí tam
 já taky nepříježu
 naše cesty se kříží
 ale nerozcházejí
 neměli jsme se nikdy potkat
 teď oba proklínáme
 neúprosný Osud
 který určuje cesty nás všech...

DA Y

ŠPENDLÍK

Taková blbost! Moc jsem se tomu smál... Přimo jsem zmlátl smíchem nad tím co potrefilo kamaráda Kolumba. Je cestovatel, ten to nemá nikdy lehký, navíc když píchá špendlíkem do mapy. Je to metoda příšerný náhody. Když nevěděl kam má vyrazit, vzal si mapu Československa, zavřel oči, rozmáchl se a píchl špendlíkem... "Tam pojedu!" zamumlal. Měl štěstí, nejel nikam a vandroval po své rodné dědině, Podruhé zapíchl Brdy a pak Českomoravskou vrchovinu. To se jeho dlouhý obličej znarelněji prodloužil a když zapíchl Tatry, ječútam a z Lomnického štítu ho sundovali helikoptérou. Tu Kolumbus zahořk, vzal mapu světa a vycvičil se v píchání do té tečky s nápisem ČSSR. Jednou ale si dál pár piv, pích a odjel do Austrálie. Já se stal mapovým poďvočníkem. Píchal jsem do Okolí Praha a vždycky do Brd, jenže mi kdosi jednou postrčil nějakou jinou mapu a tak se už nesměju, trochu to tady fouká, je tu pár metru sněhu a samý ledovce a dopisy mi docházejí s půlročním zpožděním, protože jsem momentálně v Himálájích. Píchat špendlíkem do mapy. Taková blbost!

MARKO

oo

B R D Y

..Toté pohorí , táhnoucí se od severovýchodu k jihozápadu čech v délce 149 km a v šířce 30-40 km staře se svými nevysokými , podélnými hřbety zarostlými staletými stá inanzí úrodnějšími národnějších - správněji samotářských trampů , dávajících přednost pustému životu v opravdové divočině před osivujícími tabory , ležícími podél našich řek a jejich údolí.

..ráda panenských hvězdě poměrně lehce z práhy dosažitelných lákavě silně jehinca k toulení již v dobách , kdy na světových bojištích se šila válka . 1914-1918 .."

Takhle napsal o Srdech Bob Burikán ve svých "Dějinnách trampingu" Bob Burikán..To jasně zná snad každý tramp . pro střední a starší generaci je to pojem . a přece - jak málo toho o něm většina trampa ví.chtěl bych tentě někdy seznámit s životem a dílem tohoto bezesporu nejpopulárnějšího a nejslavnějšího trampa. V příštích číslech ukácky se toho o "českém Jacku Londonovi" dovíte víc a také o historii trampingu na Srdech , jak ji vypsal ve svých ,,Dějinnách" ..

NEOZNAČENÉ VANI STAZKY

Únava je kazarád nejvěrnější
Dřina sas partners cest
Jít , jenom jít
 Někam a Kaskoliv
na neoznačovaný stezky
bez znamení otisků bot
bez signálu lidské tváře
Jít , jenom jít ,
 do pustých lesů
ke slatcovským potokům
k táborovým cizincům
kde rýžuješ obraz ohně
rozřeseou pánev očních víček

Když vyplavuješ hlínu od slata
slzoma věčnýho pochování
 jak nejak
cejchovat ty dlouhý prašný stezky
 Někde a kdysi
zhavým cejchom slunce co mubolí
Jít , zase jenom jít
pro tu hromadu slatého práchu
 a naleziště vzpomínek
kde rezavý krumpáč čacu
 tlí lopatů vědních dnů
edruš máš kusy surového slata
 ze vyhlednou koupi
pocitu fajn - tam někde v lesích

MARKO

Z K O U K L I

V minulém čísle nás vpadlo jméno .. ovičku "Taková vědní historka" má na svědomí JAR.

